10/11/2019

Pilda samarineanului milostiv, un program al vieţii creştine

În Duminica a 25-a după Rusalii, Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, a rostit un cuvânt de învăţătură în Paraclisul „Sfântul Grigorie Luminătorul” din Reşedinţa Patriarhală, în care a subliniat faptul că „samarineanul milostiv reprezintă chipul iubirii lui Hristos în oameni” (Luca 10, 25-37). La finalul Sfintei Liturghii, Patriarhul României l-a hirotesit întru arhimandrit pe preacuviosul părinte Lucian Bujor, inspector de specialitate – administrator al Reşedinţei Patriarhale.

Întâistătătorul Bisericii noastre a subliniat că pericopa evanghelică de la Sfântul Evanghelist Luca, în care este relatată pilda samarineanului milostiv, conţine patru mari învăţături duhovniceşti: „În primul rând, pilda samarineanului milostiv este o tâlcuire a tainei mântuirii lumii prin Iisus Hristos, dar şi un model pentru viaţa Bisericii şi a fiecărui creştin în parte. În al doilea rând, vindecarea rănilor celui căzut între tâlhari, prin ungere cu untdelemn şi turnare de vin pe ele, înseamnă

vindecarea oamenilor de boala păcatului prin Botez şi Împărtăşirea cu Trupul şi Sângele lui Hristos. În al treilea rând, învăţăm din această Evanghelie că acea casă de oaspeţi în care se vindecă cei răniţi de rele este Biserica, iar în al patrulea rând, pilda samarineanului milostiv a inspirat toată lucrarea filantropică, caritativă sau caritabilă a Bisericii de-a lungul veacurilor”, a explicat Preafericul Părinte Patriarh Daniel. Preafericirea Sa a precizat că pilda samarineanului milostiv ne ajută să ne pregătim pentru Postul Naşterii Domnului (care începe în data de 15 noiembrie) şi să înțelegem semnificația postului unit cu rugăciunea şi cu milostenia, ca urcuş interior al sufletului în comuniunea sfinţilor, împlinitori ai voii lui Dumnezeu în istorie. „Coborârea de la Ierusalim la Ierihon reprezintă înstrăinarea de Dumnezeu a omenirii păcătoase”, a spus Patriarhul României. „Omul care cobora de la Ierusalim spre Ierihon și a căzut între tâlhari, fiind dezbrăcat, rănit și lăsat aproape mort, reprezintă neamul omenesc, care din pricina păcatelor a căzut în multe patimi rele, adevărați tâlhari răpitori și ucigași de suflete. Coborârea de la Ierusalim spre Ierihon înseamnă degradarea omenirii prin înstrăinarea ei de Dumnezeu. Astfel, omul păcătos decade, devine aproape mort sufletește și coboară spre moarte biologică, pentru că «*plata păcatului este moartea*» (Romani 6, 23). Totuși, pentru a fi salvat sau ridicat din această stare, omul trebuia să fie ajutat «*pe calea vieții*», adică, în cursul istoriei mântuirii, de către preoții și leviții Vechiului Testament. Însă aceștia au decăzut cu timpul, ajungând să fie doar învățători formaliști și ritualiști ai Legii Vechi, incapabili să unească adevărul credinței cu iubirea milostivă, pentru a oferi omului căzut în boala păcatului harul mântuitor care-l vindecă și îi dăruiește viață veșnică”.

În continuare, Preafericirea Sa a precizat că Samarineanul milostiv reprezintă simbolic pe Însuşi Mântuitorul Iisus Hristos. „Samarineanul milostiv, aparent un simplu călător, după cum ne spune Evanghelia, era considerat de iudei ca fiind un străin (…). Dar tocmai aici se descoperă înțelesul tainic al pildei, și anume că cel care are milă de omul rănit este un călător străin, diferit de iudei ca neam și credință, nu un prieten sau conațional al celui rănit. Chiar mai mult decât atât, călătorul milostiv este cineva de la care un iudeu nu se aștepta niciodată să primească vreun ajutor. Așadar, *ceea ce distinge în mod evident pe samarineanul acesta călător de preotul și levitul Legii Vechi este milostivirea sau bunătatea sufletului său* (…). Această faptă bună a Samarineanului milostiv, care simbolic este Însuși Mântuitorul Iisus Hristos, înseamnă ridicarea naturii umane căzută în păcat și rănită de patimi. Hristos-Domnul, «Doctorul sufletelor și al trupurilor», unge omenirea bolnavă de păcat cu untdelemnul Botezului (Sfântul și Marele Mir) plin de harul Sfântului Duh, care se dăruiește omului spre vindecare de păcat și creștere spirituală. Iar vinul turnat pe răni înseamnă vinul Sfintei Euharistii, adică

Sângele Domnului, pe care omul îl primește în Sfânta Împărtășanie dimpreună cu Trupul Domnului, «spre vindecarea sufletului și a trupului», «spre iertarea păcatelor și viață veșnică»”, a reliefat Preafericitul Părinte Patriarh Daniel.

Totodată, Patriarhul României a subliniat că acea casă de oaspeți în care se vindecă omul rănit de tâlhari reprezintă Biserica lui Hristos, iar cei doi dinari înseamnă fie Vechiul și Noul Testament, „care se oferă omenirii spre vindecare și mântuire de păcate”, dar și cele două porunci ale iubirii de Dumnezeu și de aproapele, „prin care oamenii se vindecă de boala şi rănile egoismului”.

Preafericirea Sa a mai spus că aproapele este omul prin care Dumnezeu ne ajută cu harul Său, adesea într-un mod neașteptat şi surprinzător. „Fiecare om poate deveni mâinile iubirii milostive a lui Dumnezeu prin care El lucrează în lume, ca să ridice și să vindece pe cei răniți trupește și sufletește. Când Dumnezeu voiește ca să ridice și să ajute un popor, lucrează prin cine voiește El, când voiește și cum voiește, ca noi să învățăm că nu numai cei de un neam cu noi sau rude apropiate pot să ne ajute, ci, adesea, chiar și oameni străini de neamul nostru, dar dornici să-l ajute (…). Evanghelia de astăzi ne îndeamnă să fim aproapele celor singuri şi neajutoraţi. În ultimii 20, 30 de ani, Biserica noastră a intensificat opera de caritate, a înființat cantine pentru săraci, cămine pentru copii și case pentru bătrâni, unități medicale pentru bolnavi, iar prezența preoților de caritate se face simțită în spitale, în armată, în penitenciare, toate reprezentând o lucrare de «Bun Samarinean» (…). Evanghelia care conține pilda samarineanului milostiv nu este doar o istorioară frumoasă, ci ea este pentru noi toți un program, un îndemn la fapte bune, iar dacă lucrăm cu iubire și bucurie pentru mântuirea altora, lucrăm și pentru propria noastră mântuire. Este necesar ca Biserica să organizeze cât mai multe programe de ajutorare a celor aflați în dificultate și împreună cu Statul, cu diferite instituții sau organizații și cu sponsori darnici să contribuie la alinarea suferinței lor. Astfel, mulți oameni vor simți că samarineanul milostiv nu este o pildă din trecut, ci este iubirea lui Hristos lucrătoare și în prezent”, a îndemnat Preafericirea Sa.

— ziarullumina.ro